

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

ІІІ МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

Місце проведення:

**Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

Література

1. Гукаленко О. В. Поликультурное образовательное пространство как среда поддержки и защиты личности учащихся / О. В. Гукаленко. – Тирасполь: РИОПГУ, 2000. – 82 с.
2. Лощенова І. Ф. Розвиток ідеї полікультурного виховання у світовій педагогічній думці // Педагогіка і психологія. – 2002. – № 1-2. – С. 73.

АКТУАЛЬНІСТЬ ВВЕДЕННЯ В ПРОЦЕС ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ЗА НАПРЯМОМ «ДОШКІЛЬНА ОСВІТА» УЧБОВОГО КУРСУ «СПЕЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІЧНА ДОПОМОГА ДІТЯМ З КОМПЛЕКСНИМИ ПОРУШЕННЯМИ У РОЗВИТКУ»

Ковиліна В. Г.

Університет Ушинського, Україна

Перетворення, що відбуваються в нашій країні і у всьому світі, не могли не торкнутися і спеціальної педагогіки. Зумовлені вони відношенням, що в останні роки змінилося до виділення категорій дітей з відхиленнями в психофізіологічному розвитку, зокрема до дітей, яких не можна віднести ні до однієї з відомих категорій внаслідок поєднання різних порушень первинного характеру, тобто до тих випадків, коли ми маємо справу з складними порушеннями в розвитку. У ряді наукових публікацій і нормативних документів «складні порушення» позначаються як «комплексні порушення» і як синонім використовується також поняття «Множинні порушення», коли виявляється наявність не менше трьох первинних дефектів у розвитку дитини [1; 2].

Одним із стратегічних напрямів сучасної спеціальної педагогіки є створення єдиної системи корекційної допомоги дітям, що мають комплексні порушення. Навчання і виховання таких дітей – актуальна, недосліджена і майже складна проблема спеціальної педагогіки, а разом з тим, практична потреба у вивченні і визначенні освітніх можливостей дітей з складними (комплексними) порушеннями, а також розробка адекватної системи їх соціалізації вельми велика.

Складність структури дефекту і значна неоднорідність контингенту дітей, що мають комплексні порушення, обумовлюють актуальність та необхідність подальших досліджень по вивченню всебічних сторін їх психофізіологічного розвитку і створення єдиної науково-методологічної бази (педагогічної, психологічної, медичної), в якій знайшла би відображення скоординована взаємодія фахівців різного профілю по розробці адекватних заходів надання кваліфікованої корекційної медико-психолого-педагогічної допомоги кожній дитині, що має поєднання різних первинних дефектів. Вищезазначене актуалізує необхідність введення учбового курсу «Спеціальна педагогічна допомога дітям з комплексними порушеннями в розвитку» для студентів за напрямком «Дошкільна освіта», «Корекційна педагогіка», «Практична психологія».

Основними завданнями наукового напрямку що до розробки адекватних заходів розвиваючого навчання для дітей з комплексними порушеннями психофізіологічного розвитку є вирішення наступних актуальних питань:

1. Виявлення та уточнення характеру ураження сенсорних систем мозку з визначенням ступеню порушень зорових, слухових, психомоторних та когнітивних функцій;
2. Комплексна оцінка індивідуальних особливостей психічного і фізичного розвитку дитини з метою визначення ступеню відхилень від нормативних траєкторій психофізіологічного розвитку;
3. Теоретичне обґрунтування і розробка методологічних засад що до створення системи комплексної спеціально організованої педагогічної допомоги при навчанні та вихованні дітей зі складними дефектами розвитку;
4. Визначення принципів і методів проведення адаптативної корекції у дітей з комплексними порушеннями психофізіологічного розвитку.
5. Розробка науково обґрунтованих за змістом методичних матеріалів (програм, учбових планів) для впровадження в навчально-виховний процес спеціальних освітніх закладів.
6. Розробка принципів просвітницької та консультативної роботи з батьками і оточуючими проблемну дитину дорослими в плані їх підготовки до надання спеціальної педагогічної допомоги дітям з комплексними порушеннями розвитку, не обмежуючи реабілітаційну роботу тільки медичними засобами та заходами.
7. Оволодіння методологічними прийомами що до етики роботи з проблемними дітьми та їх батьками, а також вдосконалення компетентності при вирішенні актуальних та складних задач розвиваючого навчання для дітей зі складними дефектами.

Мета учбового курсу «Спеціальна педагогічна допомога дітям з комплексними порушеннями в розвитку» – надання студентам певного об'єму науково-теоретичних, методологічних і практичних знань які узагальнюють сучасні здобутки з проблеми складних порушень психофізіологічного розвитку дітей, озброєння їх підходами до організації спеціальної педагогічної допомоги дітям даної категорії.

Основні завдання учбового курсу: ознайомлення студентів з теоретичними основами проблеми складних порушень психофізіологічного розвитку у дітей; забезпечення студентів необхідними знаннями і практичними навиками по організації спеціальної педагогічної допомоги дітям з комплексними порушеннями розвитку; формування практичних навиків що до створення індивідуально-орієнтованих освітніх програм виховання і навчання дітей з комплексними порушеннями розвитку.

Студент повинен оволодіти наступними знаннями: теоретико-методологічними основами навчання і виховання дітей з складними дефектами; сучасними підходами до організації педагогічної допомоги дітям з комплексними порушеннями розвитку; сучасними методами проектування індивідуальних корекційних програм навчання і виховання вище зазначеної категорії дітей з врахуванням ступеню порушень перцептивно-когнітивних і психомоторних функцій; специфічними прийомами логопедичної роботи по оптимізації мовленнєвого розвитку та формуванню комунікативних навиків у дітей з комплексними психофізіологічними порушеннями.

Студент повинен уміти: орієнтуватися в структурі комплексних порушень психофізіологічного розвитку у дітей; організувати і проводити корекційно-педагогічну роботу з дітьми, що мають складні дефекти розвитку; визначати тактику проведення корекційно-педагогічної роботи в кожному конкретному випадку; проводити консультативну роботу з батьками що до питань надання допомоги у вихованні та навчанні дітей з комплексними порушеннями розвитку.

Таким чином, введення в навчальний процес підготовки студентів за напрямом «Дошкільна освіта» запропонованого курсу «Педагогічна допомога дітям з комплексними порушеннями в розвитку» має за мету – ознайомити майбутніх педагогів з методологічними засадами і практичними заходами, що до визначення структури складних порушень психофізіологічного розвитку дитини, а також методами організації та реалізації системи адаптативної педагогічної допомоги дітям в умовах спеціальних освітніх установ. Засвоєння майбутніми корекційними педагогами вищезазначеного учбового курсу дозволить їм проводити розробку більш актуальних проблем спеціальної педагогіки, провідне значення з яких безумовно має навчання та виховання дітей з комплексними порушеннями психофізіологічного розвитку, безумовно це буде сприяти підвищенню рівня їх професійної, теоретичної і практичної підготовки.

Література

1. Басшова Т. А. Психология детей со сложными нарушениями развития // Основы специальной психологии / под ред. Л. В. Кузнецовой. – М., 2002.
2. Дети со сложными нарушениями развития. Психофизиологические исследования / Под ред. Л. П. Григорьевой. – М.: Изд-во «Экзамен», 2006. – 352 с.

ВПЛИВ ТЕОРІЇ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ОРГАНІЗАЦІЮ ПРОФЕСІЙНО-МОВЛЕННЄВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ У ВНЗ

Ковтун О. В.

Національний авіаційний університет, Україна

Ефективна професійно-мовленнєва підготовка майбутніх педагогів неможлива без розуміння поняття «мовленнєва діяльність» і з'ясування того, в який спосіб діяльнісний підхід до навчання мови, що утвердивсь у вітчизняній лінгводидактиці, повинен визначати організацію мовної освіти майбутніх педагогів у ВНЗ.

Теорія мовленнєвої діяльності засновується на лінгвістичних спостереженнях щодо внутрішньої неоднорідності феномена «мова», в результаті яких відбулося розмежування понять «мова» і «мовлення», формулювання поняття «мовленнєва діяльність». Мова досліджується в науці насамперед як лінгвістична категорія, як система знаків, як засіб (М. Кочерган, О. Леонтьєв). Найчастіше в її визначеннях застосовуються такі іменники, як «система», «код», «засіб», «схема», або ж прикметники «соціальне», «істотне», «віртуальне», «постійне», «нормоване». У дефієціях мовлення підкреслюється його процесуальність, конкретність, несистемність, випадковість, ненормованість тощо. Мовлення одночасно вважається і лінгвістичним, і психологічним, і комунікативним явищем. Домінантним є тлумачення мовлення як діяльності за допомогою мови, мови в дії, мовного процесу (А. Богуш, А. Загнітко). Феномен «мовленнєва діяльність» трактується як один з трьох аспектів мови (поруч із психологічною «мовленнєвою організацією» та «мовною системою»), як «мовний матеріал» (за Л. Щербою), що охоплює суму мовленнєвих актів говоріння і розуміння.

Аналіз «мовленнєвої діяльності» в лінгводидактичному аспекті дозволяє дійти низки висновків щодо організації навчального процесу з професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх фахівців-педагогів. Зокрема, в ньому повинні бути враховані такі положення.